

Jesen stiže, dunjo moja

Rubato

D Ddim D

Je-sen stiže, Dunjo mo-ja, ne mi-ri-še vi-še cvijeće,

D A D D G

zumbul, la-le, jor-go-va-ni. A i ti me iz-ne-vje-ri,

e A

Dunjo mo-ja, o-ti-šla si, slavuj šu-ti, liš-će žu-ti.

D Ddim D

Je-sen sti-že, Dunjo mo-ja, ne mi-ri-še vi-še cvije-će,

D A7 D

zum-bul, la-le, lju-bi-či-ce.

1. Jesen stiže, Dunjo moja,
ne miriše više cvijeće,
zumbul, lala, jorgovani.
Jesen stiže, Dunjo moja,
ne miriše više cvijeće,
zumbul, lala, ljubičice.
A i ti me iznevjeri,
Dunjo moja, otišla si,
slavuj šuti, lišće žuti.
Jesen stiže, Dunjo moja,
ne miriše više cvijeće,
zumbul, lala, ljubičice.

2. S cvjetnih grana lišće pade,
s njima ode moja mladost,
moja ljubav, moje nade.
Ti mi ode, ljeto prođe,
nesta cvijeća, tebe nema,
slavuj šuti, lišće žuti.
Da li znaš bar kako patim
kad se sjetim jorgovana,
ljubičica i jasmína?